

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.225/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2014. év március hó 5. napján tartott nyilvános ülés** alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év április hó 10. napján kelt 24.B.1664/2012/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményeit egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdés IV. tételébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer kereskedelem büntettének minősíti.

A halmazatra történő utalást mellőzi. A szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét 3 (Három) évre **enyhíti**.

Végrehajtása elrendelése esetén kétharmad rész letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. április 10. napján kelt 24.B.1664/2012/8. számú ítéletében a vádlottat a Btk. 282/A. § (1), (3) bekezdés szerinti kábítószerrel visszaélés büntette és a Btk. 282. § (1), (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétsége miatt, halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette; a próbaidő tartamára a vádlott pártfogó felügyeletét rendelte el. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azok elkobzásáról, megsemmisítéséről és iratok közötti kezeléséről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 646.875,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért jelentett be fellebbezést, melyet utóbb írásban azzal indokolt, hogy a cselekmény elkövetése óta eltelt időmúlás nem olyan mérvű, mely különös méltánylást jelentő körülmény lenne. Ezzel szemben a vádlott jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt valósított meg, ezért indokolatlan háromszoros kedvezményt alkalmazni a javára: az enyhítő szakasz

mellett a büntetés mértékének minimális tartamban való meghatározása és annak végrehajtásának felfüggesztése, valamint a végrehajtási fokozat törvényben előírtnál kedvezőbb meghatározása. Az ügyészség álláspontja szerint csakis az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetésnél súlyosabbal, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés mellett közügyektől eltiltás mellébüntetés kiszabásával érhetők el a törvényben meghatározott célok.

A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.478/2013/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének ügyészi fellebbezés szerinti megváltoztatását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését az írásbelivel egyezően fenntartotta, és az átiratában foglaltak szerinti súlyosabb büntetés kiszabását indítványozta a vádlott számára kedvezőbb új Btk. rendelkezései alkalmazásával.

A vádlott védője a perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. Megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást. A történeti tényállást a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása, a nyomozás során készült helyszíni szemle adatai és a vegyészszakértői vélemény alapján a Be. 351. § (2) bekezdés a-d) pontjában írt hibáktól és hiányosságoktól mentesen állapította meg. A megállapítottakat sem a jogorvoslattal élő ügyész, sem a vádlott és védője nem vitatta, annak módosítására a másodfokú bíróság sem látott okot.

A megállapított tényállás lényege szerint a kábítószer értékesítése céljából az eljárás során elhunyt z. marihuána ültetvényt létesített, melynek létrehozásában, fenntartásában a vádlott is részt vett. Az így termesztett, majd leszüretelt marihuánából vádlotthoz is került egy kisebb mennyiség, melyből a vádlott fogyasztott, illetőleg egy-egy grammot maga is értékesített. Az irányadó tényállásból megállapíthatóan a vádlott a kábítószer kereskedelem befejezettségéhez vezető folyamat mindegyikében részt vett az ültetvény létesítésével kezdődően az indiai kender nevelésén, leszüretelésén át a kábítószer tárolásával és értékesítésével bezárólag. Mindebből helytállóan következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy a nyomozó hatóság által lefoglalt, a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó, mintegy 170 tő indiai kender is olyan kereskedelmi célokat szolgált, melyben a vádlott is részt vett, a természetesen túl már a megtermelt áru kis tételben való értékesítését is megkezdték.

A helyesen megállapított tényállásból helytállóan következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és az ítélet meghozatalakor helyesen minősítette cselekményeit a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés szerint

minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének, valamint a Btk. 282. § (1), (5) bekezdés a) pontja szerinti kábítószerrel visszaélés vétségének. Ahogyan arra a másodfokú bíróság az előbbiekben már utalt, a vádlott nem csupán a kábítószer termesztésében nyújtott segítséget az eljárás során elhunyt társának, hanem maga is részt vett - ha csak csekély mennyiség tekintetében is - a kábítószer értékesítésében. Ez utóbbi, önálló tettesként kifejtett magatartásába olvad bele nem csupán a már értékesített kábítószer korábbi termesztése, de a később nevelt, ám értékesíteni már nem tudott -lefoglalt - növényi egyedekkel kapcsolatos tevékenysége.

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően 2013. július 1. napjával azonban hatályba lépett az új Btk., a 2012. évi C. törvény. A Fővárosi Ítéltábla ezért mindkét Btk. 2. §-a alapján azt vizsgálta, hogy az elkövetéskor, avagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogszabályokat kell-e alkalmazni a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításakor.

A fő szabály szerint a bűncselekményt az elkövetési idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ez a régi Btk., az 1978. évi IV. törvény; ha viszont a cselekmény az elbíráláskor hatályban lévő új Btk. szerint nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új törvényt kell alkalmazni. Mind a régi, mind pedig az új Btk. akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer kereskedelmét. Nem hagyható ugyanakkor figyelmen kívül, hogy a kábítószer birtoklása tekintetében a megváltozott törvényi rendelkezés szerint, a 2. pontban megvalósult csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából való megszerzése, tartása csupán akkor büntetendő, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg [Btk. 178. § (6) bekezdés].

Ugyancsak a cselekmény enyhébb elbírálását alapozza meg a Kúria 4/2013. (X. 14.) BK véleménye. E szerint „*Határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására*”. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e két okból akkor is az új törvény rendelkezései az irányadók, ha a büntetés kiszabásánál a középértékre is figyelemmel kell lennie a bíróságnak. A később írtak szerint ugyanis - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt - szóba sem kerülhetett a Btk. 80. § (2) bekezdése alapján középértékes büntetés alkalmazása a vádlottal szemben.

Az előbbi indokok alapján a másodfokú bíróság ezért a vádlott cselekményét egységesen a 2012. évi C. törvény 176. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer kereskedelem büntettének minősítette. A kábítószer birtoklása tekintetében az előbb ismertetett törvényhelyre figyelemmel a

bűnösség megállapítását mellőzte, mivel azt az előbbi súlyosabban minősülő bűncselekmény keretei között értékelte.

A cselekmény minősítésének megváltozása folytán változás következett be a bűnösségi körülményeknél is. Mellőzte a másodfokú bíróság a súlyosító körülmények köréből a halmazatra utalást, mivel az előbbiek szerint a vádlott csupán egy bűncselekményt követett el. Az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelendő, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát alig haladja meg - ennek természetében a vádlott csupán bűnsegély-szerűen működött közre -, míg a vádlott által ténylegesen értékesített kábítószer mennyisége csupán csekély mennyiségű volt. Összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalához képest a vádlott cselekménye inkább enyhébben bírálendő el, ezért súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem látta megalapozottnak.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal az álláspontjával, hogy nem tartotta indokoltnak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását a vádlottal szemben, akinek beismerő vallomása nélkül nem kerülhetett volna sor a büntető jogi felelősségének megállapítására. A másodfokú bíróság ezért a 2012. évi C. törvény 82. § (1), (2) bekezdés b) pontja (enyhítő szakasz) alkalmazásával elegendőnek tartotta az elsőfokú bíróság által meghatározott 2 év szabadságvesztés kiszabását. Az ügyészi jogorvoslattal szemben a másodfokú bíróság annyiban még enyhítette is az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy nem a vádlott hibájából az immár öt éve elhúzódó büntető eljárásban a felfüggesztés próbaidejét két évvel mérsékelte, így az elsőfokú bíróság által helyes időtartamban meghatározott börtön végrehajtását [a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont] 3 év próbaidőre függesztette fel a Btk. 85. §-a alapján. A Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén kétharmad rész letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletének előbbi rendelkezéseit megváltoztatta, míg a határozatot az egyéb törvényes részében a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2014. év március hó 5. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.	Dr. Sebe Mária s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 24.B.1664/2012/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.225/2013/5. számú ítéletében írt változtatással vádlottal

szemben 2014. március 5. napján jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2014. év március hó 5. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
tisztviselő*